

Forfatter: Bording, Anders

Titel: Kunde nogen ting forhindre

Citation: Bording, Anders: "Kunde nogen ting forhindre", i Bording, Anders: *Digte.* - 1984, udg. af ERIK SØNDERHOLM , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, 1984-86, s. 252.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-bording01val-shoot-workid115727/facsimile.pdf> (tilgået 13. marts 2024)

Anvendt udgave: *Digte.* - 1984

[23] 5.
 Hvi toffver du Langt offver tiden
 Din blæge Søster er alt klar
 Oc haar afflefflet Lenge siden
Endymion udsoffvet haar,
 Den Søde Lerche, Nogle gang
 Har Siungit ud med Lifflig Klang
 Sin Morgensang.

6.
 Kom Jlig Som der *Amors* Bue
 Dig Lærde først at Løbe Lett
 Dog faar du min Hyrdind att schue
 Det grønne Træ du glemmer Slett.

Ach Saa du kon den Ædle blom
 Hvad gielder det din Vogn da kom
 Fuld snart her om.

7.
 Dog Vill ieg dig Tillforn advare
 Fatt ey Till hende kierlighed
 thi kom end alle Guders Skare
 For hendis gunst aff Himlen need
 Hun Lod dog ey forføre Sig
 Men holt det [som] hun idelig
 Har Loffvet mig.
Finis

148.

[20] Daphnis beklager sin fraværelse fra den Skønne *Galathe*.

1.
 Kunde nogen ting forhindre
 Den Vlychens Tyranni
 Som mig arme gør Vfri
 Kunde Such och taare Lindre
 Lengsels nød o *Galathe*
 Som mig gør i hiertit Vee,
 Ach daa Vilde ieg mig domme
 Salig och min. Nød berømme.

2.
 Alt det Vand *Neptunus* drager
 Klariste *Nipsaa* dig fra
 Vilde ieg mig ønsche daa
 Att den Pine Som mig plager
 Kunde rett beklagis Saa
 Och engang een ende faa
 Men o ney dett faar att bæris
 Som aff Himmelnen beschieris.

3.
 Reyser ieg endschønt aff Landet
Galathe Langt hen fra dig

Ach min Siel dog Jdelig
 Blifve schall hos dig, ey andet
 Følger mig den Vey saa Lang
 End den Lengsels haarde tvang
 Som mig Vist aff dage tager
 Eller Snart tilbage drager.

4.
 Egen din o ædle Pige
 Egen din o Skønne Mo,
 Vill ieg baade Leff[v'] och dø!
 Skulde ieg end Slet henvige
 Offver Salten haff och Sø
 Till den sidste Jordens ø
 Du med Smerte schalt dog Vanche
 Jnderlig udi min Tanche.

[21]

5.
 Naar alt det Som Sig beveger
 Under Voris *Horizont*
 Glemmer baade gott och ont
 Oc med Søffn Sig vederqvæger

Naar att <i>Titan</i> Skuler Sig Offuer Jorden hastelig, Endelig schalt du mig Spørge Din fraverel[s'] att besørge.	Himlen Sielff Sig træt schall høre Paa min nød och Redning giøre.
6. Klagetegn i Lind och Bøge Och hvert træ ieg kommer till Sørgelig ieg graffive Vill. Floderne Vill ieg forøge Med min Øynis graad och Vand Jndtill ieg ey mere kand	7. Dog Vill Jeg for alting bede Lad din Klage Sorg och Væ Fare bort ø <i>Galatbe</i> Spørger ieg hen offver hede Dett dig Sorrig alt for hart Klemmer Ach da faar ieg snart Sorgen din til min att Slide Vill for dig och døden Lide. <i>Finis</i>

149.

[55] Till den Blide Soell
at hun icke wille natten for hastelig fremkomme.

1. Milde Soel hui lader du Natten komme frem Det er icke tid endnu Till at driftue hiem <i>Sylvia</i> den skionne Wilde nu først lønne Med Sin liffsalig klang Min middags brynde-sang.	3. Toff en føie tid, oc woff End een lidén heed Siden har du fri forloff Dig at putte ned Du well sielff shall sige Naar den smucke pige Sin Engeltunge rør at du forsart henkiør.
2. Er <i>Eous</i> da saa trett Er oc <i>Aethon</i> heed Har <i>Pyrus</i> nu forgjett all sin fyrighed	4. Trotz den Jomfru Skare fijn <i>Helicon</i> beboer Trotz oc Eegen harpe din med de mange <i>Chor</i> Saadant ingen acter med de døde tacter oc Trillens lifflighed hun offuer Kunsten Ved.

[56] Will ey *Phlegon* løbe
Lenger for din Søbe
att du saa tidelig
Till huile giffuer dig.